

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

XXII.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122751)

publicè exhibitam, cujus argumentum erat: Academiam Parisiensem super mon-
strum esse fundatam. Natalis Beda existimans id in se fuisse dictum, comitia toti-
us Academiae convocanda curavit apud D. Maturinum, ut de pœna auctori irrogan-
da statuerent facultates. Res delata est ad inquisitores fidei, sed nihil hactenus fa-
ctum est præterea. Admonendus est Omphalius noster, ne ipse quoque ejusmodi
salibus Theologorum animos in se irriter: nam semel irritatos vix magno negotio
compesceret, id quod ego superioribus annis meo malo ferme didiceram, cum inhi-
beretur, ne pueris tua colloquia in collegiis prælegerentur. Nam ubi ordine suffra-
gia ferrentur in natione nostra Germanicâ, censui prælegenda tantisper, dum D. The-
ologi non cudissent meliora, ac quam plurimi nationis Germanicæ ibant in meam
sententiam, reclamantibus tamen aliquot Theologiæ Candidatis, quod timerent,
opinor, extremum locum in ordine promotionis (ut vocant) Ibi enim ejusmodi in-
jurias vindicare solent. Bene vale, mi Erasme, ac me (si labet) utere velut manci-
pio ad omnia addictissimo. Parisiis ex vico Sorbonico, tertio Calend. April.
Anno 1532.

D. Gerardus Suckerroe, Canonicus Trajectensis, Doctor medicus, te pluri-
mum salutat, homo tui profecto studiosissimus.

Tuus ad omnia

Gerardus Morrius Campensis.

XXII.

Leonardus, DEI gratia, Abbas Monasterii Montis

Sancti Georgii in valle **Genr.**

S P. D. Ne mireris, Erasme doctissime, quod ignotus ad te scribam. Igno-
tus ego tibi, tu mihi jam olim notissimus es & quotidie cum diviniore parte
tui confabulor. Sunt enim & inter Abbates nonnulli & inter Monachos quam-
plurimi, tui studiosi. Ceterum nos te colimus præcipuè, qui à complurium Abba-
tum & Monachorum superstitione simul & odio studiorum rectorum sumus per-
quam alieni, tibi tuique similibus quam deditissimi. Nec aliud in cucullo agimus,
quam ut boni Christiani simus, utque à nullo hominum genere honesto nos discre-
tos arbitremur. Sed quæ causa mihi tamen ad te scribendi? Chilianum hunc no-
strum, tuum veterem discipulum, videndi tui cupidum, Basileam mitto, bonis literis
operam daturum, huic eidem quæso, optime Erasme, pro tua in omnes homines ex-
cellenti ingenio præditos benevolentia perpetua, fautor bonus, commendatorque
ad sis.

N N N N

adhis. Idque me jam duobus verbis sic à me petere existimes, ut petere contentione majore haudquaquam possim. Est mihi tenue monasterium, quod cum Antecessorum meorum negligentia penè eversum esset, mihi creditum est instaurandum. eoque factum, ut huic fratri meo pecuniam in sumptus necessarios suppeditare minus potuerim. Huic tu ad omneis res uno verbo'lo commodare multum valebis, ut pariter & sumtu minore isthic agat, & in consequendo, ut vocant, gradu quopiam, constituta antiquitus tempora anteveniat. Quem morem in quibusdam gymnasiis adhuc servari audio, ne cui ante impletum tempus statum titulus contingat. has literas amanuensis nostri germanicis characteribus scriptas, oro, boni consulas. Vale. Ex monasterio nostro, Nonis Majis. M. D. XXII.

XXIII.

E. R. Theologo doctrina, vita, moribus integerrimo,

suo colendissimo. S. D.

Friburgi Brisgaviæ.

Literis illis tuis humanissimis, quas detulit ad me Andreas Sacerdos, respondi nuper, Erasme colendissime, curavi que per manus Maximiliani Transylvani meas tibi reddendas. An acceperis nescio, puto autem accepisse, licet ego ex te aliud acceperim nihil, quippe absens à Brabantia plures dies fui apud Reverendiss. & Illustrissimum Principem Electorem Archiprælulem Colonensem, qui te unice & amat & veneratur. Sapissime nobis sermo est de tua integerrima & invincibili doctrinâ. Sunt apud illum multi tui nominis præcones, inter quos Tilemannus de Fossa, tui nominis cultor studiosissimus. Hic cum narrasset, se habere oportum ad te nuncium, iniquum duxi, illum abire meis literis vacuum, etsi nihil habeam, quod nunc ad te scribam aliud, quam esse me tibi perpetuo addictissimum, obligatissimumque, qui me hominem ignotum & humilioris literaturæ prior illustrare tuis literis dignatus es. Cum ergo ea sit humanitas tua, quod præclarum obscuri literas non despicias, pareito huic audaciæ meæ, si te rogo, ut mihi per ocium aliquando rescribas. Spero siquidem inde brevi futurum inter nos etiam de magnis rebus ultro citroque sæpissimè scribendi & rescribendi argumentum. Vale felicissime. ex Agrippina Colonia, 17. Martii, 1522.

Adhuc per mensem unum hic mansurus sum, deinde rediturus Brabantiam.

Tua Præstantia deditissimus

Henricus Cornelius Agrippa

Manu propria.

XXIII.